Entrada

La Creu de Jesús, cruïlla de trobades

Per pregaria.cat el dl., 26/03/2012 - 09:00

A les cruïlles dels camins hi trobem molts cops la creu de pedra, la creu de terme, indicador de llocs, de pobles, d'itineraris.

La creu que ens va marcant la bona direcció.

Algunes vegades al peu de la creu hem vist unes flors ja seques, un signe delicat, anònim, potser d'un pelegrí o d'un que s'havia perdut i la creu l'ha ajudat a retrobar la direcció.

Deixem vells costums

Pensaments i explicacions que en res ajuden a estimar al Senyor:

Creure que la creu va ser un sacrifici exigit per Déu per tal de reparar els pecats de la humanitat. Déu infinitament just demanava un sacrifici infinitament expiatiu perquè la humanitat retornés al camí de l'amor. La mort de Jesús a la creu va pagar la seva indignació i en ella va pagar el deute de la mala vida de la humanitat.

Deixem també la idea de que mentre Jesús era a la creu patint terriblement, Déu Pare mantenia la felicitat eterna i total, perquè diuen que és immutable. No podem acceptar aquestes explicacions que porten cap al gnosticisme i valoren a Déu segons la manera de pensar dels senyors feudals i els poderosos d'aquest món. En Jesús era Déu qui patia.

Deixem les pors, les explicacions feudals i, els temors que ens distancien del Pare.

Comencem una nova vida

Mirant la creu es mostra un conjunt de grans trobades, de grans descobertes, de notables abraçades. Una cruïlla de realitats molt importants per a la nostra fe, l'amor i la vida plena.

A la creu hi veiem en primer lloc fins a on pot arribar el poder destructiu de la "justícia injusta", de la venjança, de l'odi i de la destrucció de l'innocent per raons d'estat. Avui també present en el nostre mon.

Com a resposta hi trobem la força d'estimar, la donació de la vida pels altres, la capacitat de perdó i reconciliació fins a l'extrem, la salvació del que estava perdut.

Jesús clavat a la creu comparteix les creus de la vida humana. És un Déu que mostra la seva capacitat d'amor experimentant el que és patir, ser injustament tractat, torturat, desfet...

Un Déu Únic, que ha baixat per renovar-nos i ha acceptar les conseqüències. No s`ho mira tot des de dalt, sinó ho pateix com un més, perquè ha volgut ser germà de veritat amb tota la humanitat, i amb tantes creus que pateixen els humans, com a éssers limitats i com persones oprimides pels poders perversos del mal.

Guiats per Jesús

Marc 15, 33-41 Arribat el migdia, es va estendre per tota la terra una foscor que va durar fins a les tres de la tarda. I a les tres de la tarda, Jesús va cridar amb tota la força:

-- Eloí, Eloí, ¿lemà sabactani? —que vol dir: «Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?»

En sentir-ho, alguns dels presents deien:

--Mireu com crida Elies.

Llavors un corregué, xopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya i la hi donava perquè begués, dient:

--Deixeu, a veure si ve Elies i el baixa de la creu.

***Però Jesús llançà un gran crit i va expirar**.*

Llavors la cortina del santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix. El centurió, que estava enfront d'ell, quan veié la manera com havia expirat, digué:

--És veritat: aquest home era Fill de Déu.

També hi havia unes dones que s'ho miraven de lluny estant; entre elles, Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume el Menor i de Josep, i Salomé. Aquestes dones seguien Jesús quan era a Galilea i li prestaven ajut. N'hi havia també moltes d'altres que havien pujat amb ell a Jerusalem.

Jesús Renau sj.